

Motion till riksdagen 2009/10:Sk342

av Ameer Sachet (s)

Förmögenhetsskatt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en förmögenhetsskatt bör inrättas.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den generella kontrolluppgiftsskyldigheten rörande tillgångar och skulder snarast återinförs.

Motivering

Förmögenhetsskatten är en bra skatt. I den utformning den hade innan den avskaffades av den borgerliga regeringen så betalades den i huvudsak av de rikaste medborgarna. Riksdagens utredningstjänst har visat att av de ca 270 000 förmögenhetsskattepliktiga tillhörde 60 procent den tiondel av befolkningen med högst inkomster. Skatteintäkterna av förmögenhetsskatten skulle ha blivit 6,9 miljarder kronor år 2007. De 100 personer som betalade högst förmögenhetsskatt betalade (proposition 2007/08:26 Slopad förmögenhetsskatt m.m.) tillsammans 400 miljoner kronor. Skattens avskaffande motsvarade alltså en gåva från den borgerliga regeringen till var och en av dessa på i snitt 40 miljoner kronor. Ingen uppgift föreligger om några av dessa personer donerat pengar till de borgerliga partierna före eller efter beslutet. Allvarligast var dock att avskaffandet av förmögenhetsskatten inte finansierades fullt ut. Begränsningen av avdragsrätten för pensionssparande ökade statsinkomsterna med enbart 1,3 miljarder kronor.

Tidigare socialdemokratiska regeringar ”mjukade upp” förmögenhetsskatte-
reglerna bland annat i en något naiv tro att detta skulle tillfredsställa skat-
tens kritiker och leda fram till en bredare, politisk acceptans. Att just förmö-
genhet beskattas har dock alltid varit en nagel i ögat på borgerliga politiker,
debattörer och tankesmedjor samt deras uppdragsgivare inom de privata kapi-
talintressena. Det handlar dels om ett rent och grovt egenintresse – man vill

Fel! Okänt namn på

inte betala skatt, dels om en ideologisk uppfattning om kapital och förmögenhet som sprunget ur ägarens genialitet och arbetsinsatser.

Enligt Skattestatistisk årsbok 2007 förfogade år 2005 1 procent av individerna i Sverige över en fjärdedel av den sammanlagda förmögenheten och 10 procent förfogade över mer än två tredjedelar av den sammanlagda förmögenheten. Den förmögnaste delen av befolkningen (1 procent) har ett medianvärde på 6,8 miljoner kronor i förmögenhet. Nu finns stora delar av förmögenheterna (70 procent) låsta i fastigheter, som till större delen är småhus (40 procent). I de flesta fall använder människor villor, bostadsrätter och fritidshus för att bo i, de är inga spekulationsobjekt. Inte minst av detta skäl finns det anledning att ha ett generöst fribelopp under vars gräns förmögenheten inte är förmögenhetsskattepliktig. De flesta är inte heller särdeles förtjusta i värdesteeringarna på bostäder som komplicerar flytt och bostadsbyten.

Börsnoterade aktier stod 2005 för knappt 8 procent av individernas totala tillgångar. De rikaste (1 procent) ägde dock drygt 70 procent av det totala värdet. Att beskatta aktier innebär alltså en tydlig fördelningspolitik som ”drabbar” främst den rikaste 1 procenten av Sveriges befolkning.

Med förmögenhetsskatten upphörde också förmögenhetsstatistiken i Sverige. Därigenom kan nu en viktig del av ojämlikheten döljas och skillnaderna i ekonomiska resurser hemlighållas för allmänhet, debattörer och forskare. Givetvis har detta också varit ett av regeringens och den borgerliga riksdagsmajoritetens syften. Kunskap om orättvisor är farliga och rika människor i alla länder har genom tiderna alltid försökt dölja hur gott ställt de egentligen har det jämfört med andra. I den mån man vill dela med sig så vill man göra det i form av välgörenhet. Skatter är alltid bättre än välgörenhet. Genom skatter tar man in och fördelar pengar utan att någon behöver besväras av skuld-, skam- eller tacksamhetskänslor.

Att återinföra förmögenhetsskatten är viktigt. En återinförd och gärna breddad förmögenhetsskatt ger stora statsinkomster och kommer att betalas av de rikaste i samhället.

Den gamla förmögenhetsskatten gav ca 6 miljarder kronor i intäkter. Om en del av det som inte var förmögenhetspliktigt (onoterade aktier, värdefull konst, stora lyxbåtar) också inbegreps kunde ytterligare statsinkomster och en tydligare fördelningspolitisk rättvisa vinnas.

Slutligen bör den borgerliga vandringsäggen från 2006 om de 500 miljarderna kommenteras.

Trots att många slängt runt med påståendet om att 500 miljarder kronor skulle flyta in till Sverige från utlandet då förmögenhetsskatten avskaffades har ingen kunna prestera någon uppgift på hur mycket som verkligheten kommit ”hem”. Regeringen och den borgerliga riksdagsmajoriteten har också tappat intresset för ämnet. Det är ett intellektuellt hederlighetskrav att klarlägga fakta i frågan.

Stockholm den 1 oktober 2009

Ameer Sachet (s)